

Gudstjeneste Skævinge Kirker

den 26. december 2020

Kirkedag: 2. juledag/Sct. Stefans dag/A

Tekst: Jer 1,17-19; ApG 6,8-14+7,54-60; Matt 23,34-39

Salmer:

SK: 118 * 103 * 108 * 125 * 104,5 * 112

Der er ikke mange år, hvor 2. juledag passer så godt til vores samtid, som den gør det i år. Netop her i julehøjtiden håber man, at vi kan begynde på de første vaccinationer mod covid-19. Frelsen er kommet til os. Frelsen fra corona. Men samtidig lyder det til os: Men vi skal stadig passe på. Vi skal stadig holde afstand og kun ses i små bobler. Vi skal stadig være sprittere og vaske hænder. Det kan sagtens gå galt endnu. Og nu troede vi ellers lige, at nu lysnede det forude. Det gør det også, der er bare længere til 'forude', end vi nok havde håbet på, og der er også forhindringer undervejs.

Det er lidt det samme med 2. juledag. Nu har vi lige hørt om Frelserens komme, vi har lige hørt glædesbudskabet om fred til mennesker med Guds velbehag, og så skal vi her på 2. juledag høre om forfølgelse og om svære vilkår for troende. Fredens fulde fylde ligger åbenbart forude, og der kan åbenbart være længere til forude end håbet på, og det er ikke uden forhindringer at nå til fredens fulde fylde.

Der er imidlertid noget ganske forfærdeligt på færde i evangeliet, i de ord af Jesus, som vi hører her midt i julefred og -fryd.

Jesus taler til folket, som har fået profeter og skriftkloge i hobetal for at få forkyndt Guds ord. Jesus taler til det folk, som Gud Herren på en særlig måde har haft i sit hjerte og talt til. Men de er ligeglade. De er faktisk imod det hørte. De vender

sig imod budskabet fra Gud. Og det er jo ganske forfærdeligt, at deres vrede mod Guds ord, deres afvisning af Guds ord, deres modstand mod Guds ord kommer til at virke som en boomerang og vil ramme dem selv med samme konsekvenser. De bliver ramt af deres egen synd.

Skal vi overføre det til vores situation, så vil det svare til, at nu har vi hørt budskabet om barnet født i Betlehem. Vi har hørt englesangen med fredsbudskabet fra Gud. Vi har alle muligheder for at tro freds- og frelsesbudskabet om Frelserens komme. Vi har ingen undskyldning for ikke at kende det. Derfor er det også en aktiv venden sig imod, hvis vi vender os imod det. Og det vil komme over os. Vender vi os imod budskabet om frelsen, vil det komme over os som fortabelsen.

Det er der ikke meget julehygge og –romantik over. Det er så også kun vores behandling af julen, der har kastet denne romantiske julehyggestemning ind over julen. Vi skal ikke glemme, at Frelserens komme i barnet i Betlehem jo netop er, fordi vi behøver en Frelser. Vi behøver en til at samle os sammen og føre os ind i Guds herlighed. Baggrunden for Jesu komme var menneskets behov for en Frelser. Dengang fuldstændig som nu. En frelser fra fortabelsen i vort bortvenden fra Gud Herren.

Derfor rummer evangeliet til 2. juledag også et fantastisk budskab fra Gud: ”Jerusalem, Jerusalem! du, som slår profeterne ihjel og stener dem, der er sendt til dig. Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men I ville ikke.” Mennesker ville ikke, hvad Gud ville. Og det er faktisk ret ofte problemet. Gud vil eet med os, og vi vil eet med Gud, og ofte noget andet med os selv. Det er ikke sådan, at hvis man tager et menneske og placerer det i total isolation og væk fra alle mulige Gud-

fejdske påvirkninger, meninger, tanker og strømninger, at så vil det menneske også blive et Gud-søgende menneske. Nej, det sker ikke. Mennesket søger altid sig selv først. Det søger i sig selv efter det større og sin egen storhed. Men det er til disse mennesker, til os, at Gud har ønsket om at samle os under sine vinger. Gud vil. Jesus er kødeliggørelsen af Guds vilje. Gud lader sin guddomsfylde komme til jord i Jesusbarnet, for om muligt at samle os i øjenhøjde. Men på en eller anden måde går det også galt.

Det går galt for mennesker, når Gud Herren er for ophøjet og uopnåelig, så står vi af. Men når det uopnåelige og ophøjede så bliver opnåelig og i sin skikkelse lige med os, så står vi også af. Altså, det er ikke nemt at være Den guddommelige blandt de menneskelige. Men det er, hvad Gud Herren ønsker at være.

Der var en statsminister for en del år siden, der ønskede, at religion skulle ud af det offentlige rum. Der er rigtig mange mennesker, der lever som om det religiøse, det kristelige, hører særlige rum i livet til. Særlige højtidsrum, særlige filosofiske tanker, særlige livsstile og situationer og ritualer. Dét er slet ikke Guds ønske. Gud ønsker at det guddommelige skal gennemlyse, oplyse, samle os i vort jordiske hverdagsliv, så vi lever i Himlen på jord. Lever vort liv i det himmelske lys og perspektiv, hvor Gud vil os.

Skal vi tage dette til os, så skal julekrybber og andet julepynt med Jesus-barnet ikke pakkes ned og gemmes på loftet til næste jul. Så skal det minde os om, at Jesus er vores Frelser, fordi Gud ønsker at frelse os, samle os under sine vinger. Vi skal leve ud i hverdagene efter højtidsdagene og lade julens budskab om Guds ønske, Guds frelse og Guds kærlighed bære os ud i hverdagene og dagligdagene. Derud, hvor vil bliver udfordret på vor tro, hvor håbet kan have svært ved at få

skikkelse, og kærligheden ikke altid er så uselvvisk, som vi kunne ønske den. Derud, hvor vi selv ofte står i valget mellem at ville, hvad Gud vil eller hvad vi selv vil. Dér sker det for ofte, at vi synes, at hvis ikke Gud vil, hvad vi vil, så er det Gud Herren, der har et problem. Men det er det ikke. Det bliver vores problem, for det rammer os selv.

Men julehøjtidens budskab er, at vi kan også lade os ramme af julens glæde og frihed i frelsesbudskabet om barnets komme. Det er ikke problemfrit at få livet til at fungere i lyset af Guds vilje og ønske og himlens herlighed. Det kan være udfordrende, provokerende for os selv og vore omgivelser. Men som hønen beskytter sine kyllinger, skærmer og nærer sin kyllinger under sine vinger, således vil Gud beskytte, skærme og nære os. Og tegnet på sandheden i det er et barn, svøbt og liggende i en krybbe i Betlehem.

Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!

Amen.